

Endelig ønsker mindretallet at fremhæve nødvendigheden af, at rigsdagen under de foreliggende forhold, hvor den militære forvaltning årlig skal disponere over hundreder af millioner kroner, udpeger en uafhængig, særlig økonomisk og administrativ kyndig tillidsmand med fornøden myndighed til på nærmeste hold at følge hele den militære administration og på grundlag heraf at afgive beretninger til ministeren og til folketingets finansudvalg.

Vedrørende forslaget angående personelordningen ønsker mindretallet at fremsætte følgende udtalelser:

Det er med megen beklagelse, mindretallet må konstatere, at bestræbelserne for at gennemføre en virkelig enhedsordning for forsvarrets befalingsmandskorps ikke er lykkedes.

Mindretallet er ikke uenigt med flertallet i, at en befalingsmandsordning såvidt muligt bør være ens i alle tre værn. For søværnets vedkommende gør der sig imidlertid en række særlige forhold gældende, men dette var forsvarskommissionen orienteret om, da den i maj 1949 desuagtet nedsatte et udvalg med den opgave at undersøge mulighederne for at få den bestående ordning „erstattet med eet befalingsmandskorps, således at der i hæren kun er befalingsmænd af forskellige grader“. Mindretallet ser ikke rettere, end at disse retningslinier burde have været fastholdt og en ny personelordning i overensstemmelse dermed udarbejdet for hæren og flyvevåbnet, medens man for søværnets vedkommende da måtte have taget de fornødne hensyn til de for dette værn særligt gældende forhold.

Under forhandlingerne har mindretallet iøvrigt gjort sig til talsmand for følgende synspunkter:

1. Den af flertallet foreslåede fændrikgruppe vil betyde, at man får tre grupper af faste befalingsmænd, hvilket formentlig vil medføre, at et helt nyt skel opstår grupperne imellem.

Under hensyn hertil og i overensstemmelse med forsvarskommissionens oprindelige stilling har mindretallet søgt

de to fændrikgrader erstattet med betegnelserne henholdsvis sekondløjtnant og løjtnant, hvorved en naturlig kontinuitet med specialofficersgruppens grader ville være tilvejebragt og faren for nye kløftdannelser dermed afværget.

Subsidiært må mindretallet mene, at den foreslåede uddannelsesform for fændrikgruppen ikke er tilfredsstillende.

For det første vil det være spild af tid og derfor uøkonomisk at lade vordende fændriker med realeksamen ofre tid på den i § 18 forudsatte almindelige uddannelse: for det andet bør alle, som søger over i fændrikgruppen, men som ikke er i besiddelse af nævnte eksamen, have adgang til at gennemgå 1. afdeling af forsvarrets gymnasium som en naturlig forskole for den gerning, de går ind til som specialofficerer.

Endelig henledes opmærksomheden på, at det efter danske retskrivningsregler hedder *fændrik* og ikke *fenrik*, hvorfor mindretallet beklager, at nævnte retskrivningsregler ikke her er blevet fulgt af flertallet.

2. Der foreligger efter mindretallets opfattelse god begrundelse for at have fulgt de militære musikeres ofte fremsatte ønsker om at blive fast ansatte tjenestemænd for derved at komme bort fra den ganske utilfredsstillende ordning, der hjemles i lovforslagets § 32. Da der yderligere foreligger oplysning om, at opfyldelsen af de nævnte ønsker ville få ringe eller ingen finansielle konsekvenser, er mindretallet ude af stand til at forstå flertallets vægring ved at opfylde musikernes ønsker på dette område.
3. Som allerede tilkendegivet i forsvarskommissionens betænkning af 25. maj d. å. er mindretallet villigt til at medvirke til gennemførelsen af en ordning med hensyn til spørgsmålet om feltpræster, men ønsker ikke den bestående ordning udbygget til en permanent institution i alle tre værn. Mindretallet beklager derfor, at flertallet ikke